

Sygn. akt IV U 919/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 marca 2015r. w S.

odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 lipca 2014 r. Nr (...) -SER-I- (...)

w sprawie W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. D. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2014r. do dnia 30 czerwca 2015r.

Sygn. akt IV U 919/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 lipca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 26 maja 2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. D. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że choruje na napadowe zaburzenia równowagi i świadomości, drętwienie kończyny górnej i dolnej, znaczne osłabienie lewej , przyjmuje leki na padaczkę, ma problemy z kręgosłupem szyjnym i piersiowym. Problemy z jego biodrem powodują, że w czasie poruszania się utyka. Powyższe uniemożliwia ubezpieczonemu pracę w charakterze kierowcy oraz uniemożliwia podjęcie zatrudnienia w wyuczonym zawodzie tokarza (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 8 lipca 2014 r., która nie stwierdziła

u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca W. D. dnia 26 maja 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.112 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek W. D. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 11 stycznia 2000 r. do dnia 31 stycznia 2001 r. Podstawę powyższego stanowiła decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 7 lutego 2000 r. (decyzja k. 22v akt organu rentowego). Następnie, na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 29 stycznia 2001 r., z dnia 11 stycznia 2002 r., z dnia 20 stycznia 2004 r., z dnia 22 grudnia 2005 r., z dnia 21 listopada 2007 r., z dnia 16 grudnia 2010 r., z dnia 20 czerwca 2011 r. ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lutego 2002 do 30 czerwca 2014 r. (decyzje k. 40, 43, 46, 60, 78, 96, 100 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 czerwca 2014 r. ustalił, że W. D. jest nadal częściowo niezdolny do pracy do dnia 30 czerwca 2015 r. (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 10 czerwca 2014 r. k.114 akt organu rentowego).

Na skutek zgłoszenia przez (...) Oddział w S. zarzutu wadliwości orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, W. D. skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 8 lipca 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 8 lipca 2014r. k. 119 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 15 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy W. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 15 lipca 2014 r. k. 120 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdzili, że u W. D. występują napadowe zawroty głowy z drętwieniem lewych kończyn, organiczne uszkodzenie (...) o niejasnej etiologii, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, lewostronne skrzywienie kręgosłupa piersiowego stopnia pierwszego, niewielkie zmiany zwyrodnieniowe bioder, częściowe uszkodzenie lewego nerwu łokciowego oraz stan po urazie głowy w 1996 r. Ponadto u ubezpieczonego stwierdzono występowanie zaburzeń neurologicznych, które powodują naruszenie sprawności organizmu. Biegli stwierdzili, że W. D. jest częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2015 r., zgodnie z orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10 czerwca 2014 r. (opinia biegłych k. 16-17).

Ubezpieczony W. D. ma 58 lat, zawód wyuczony – tokarz, pracował do 2000 r. jako kierowca, w tym od 05.10.1981 r. jako karetki pogotowia. W wyuczonym zawodzie tokarza ubezpieczony nigdy nie pracował (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy W. D. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po

przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy neurologa i ortopedy dała podstawy do ustalania, że wnioskodawca nadal, od 1 lipca 2014 r. do 30 czerwca 2015 r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy ze względu na zaburzenia neurologiczne. Biegli w opinii potwierdzili zatem stwierdzenia zawarte w orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10 czerwca 2014 r.

W złożonej opinii biegli lekarze ortopeda oraz neurolog wskazali, że opiniowany cierpi na napadowe zawroty głowy z drętwieniem lewych kończyn, drętwienie wzdłuż okolicy łokciowej lewej ręki i osłabienie sprawności lewej ręki, jest zaś leworęczny. Biegli stwierdzili, że u W. D. występują dyskretne cechy uszkodzenia lewego nerwu łokciowego. Ponadto wskazano, że ubezpieczony skarży się od około 4 lat na okresowe dolegliwości bólowe okolicy bocznej lewego biodra. Biegli zwrócili uwagę, że badanie (...) głowy z 1999 r. wykazało dyskretne organiczne uszkodzenie (...) o niejasnej etiologii oraz, że badanie EEG z września 2014 r. ujawniło zapis nieprawidłowy ze zmianami w okolicy skroniowej obustronnie z tendencją do uogólniania w postaci grup fal ostrych grup fal theta- z zdeorganizowaną czynnością podstawową. Biegli wskazali, że przy uwzględnieniu kwalifikacji zawodowych W. D., który pracował jako kierowca karetki pogotowia, występujące u ubezpieczonego zaburzenia neurologiczne powodują naruszenie sprawności organizmu sprowadzając obniżenie zdolności do wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami (opinia biegłych k.16-17).

Analizując przedmiotową opinię biegłych, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto, do przedmiotowej opinii nie zostały zgłoszone żadne zastrzeżenia ani przez organ rentowy, ani przez ubezpieczonego, co powoduje, że Sąd uznał rozpoznanie postawione przez biegłych neurologa i ortopeda oraz ich wnioski za przyznane przez organ rentowy.

Należy podkreślić, że, co prawda, wnioskodawca z wykształcenia jest tokarzem, jednakże nigdy tego zawodu nie wykonywał, od początku swojej pracy zawodowej tj. od 1975 r. pracował jako kierowca samochodowy, a od 1981 r. jako kierowca karetki pogotowia. Zdolność ubezpieczonego do pracy powinna być rozpoznawana zatem pod kątem jego kwalifikacji do wykonywania pracy kierowcy. Praca w charakterze kierowcy, a zwłaszcza kierowcy karetki pogotowia, wymaga od pracownika umiejętności szybkiego reagowania do zmieniającej się sytuacji na drodze, spostrzegawczości oraz wykazania się refleksem. Występujące u ubezpieczonego zaburzenia neurologiczne, co zostało potwierdzone w opinii biegłych lekarzy, powodują obniżenie sprawności psychicznej i fizycznej W. D. i uniemożliwiają mu pracę na stanowisku kierowcy.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy trwa nadal po 30 czerwca 2014 r. (data do kiedy ubezpieczony miał przyznaną po raz ostatni rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy), tj. od 1 lipca 2014 r., wobec powyższego spełniony jest wymóg z art. 57 ust. 1 pkt 3 wskazanej powyżej ustawy. Ubezpieczony wykazał również wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 5 lat w okresie ostatnich 10 lat przed wniesieniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (okoliczności niesporne).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu W. D. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 lipca 2014 r. do 30 czerwca 2015 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.